

[Steffensen]

på det tidspunkt og vil sige, at det er en enydig opfattelse i de sønderjyske folkevalgte organer, at sikkerheden må prioriteres højest. Det vil vi også gerne understrege i kristeligt folkeparti.

Men så har vi den opfattelse, at hvis man nu ventede et par år, kunne det være, man fik at se, at en lang række fuglearter vendte tilbage. Vi ved jo alle, at selv om vi får en saltso – det ved tilhængerne af saltsøen jo også – kan man umuligt skabe de forhold, man havde, før man byggede diget. Man kan formodentlig – og det er selvfølgelig ønsket – forbedre forholdene, men jeg mener, at man havde haft et langt bedre beslutningsgrundlag, hvis man havde ventet et par år; så kunne man se, hvordan det stod til.

Vi er helt klar over, at formålet med det fremsatte lovforslag ganske klart er at gavne fuglelivet i Vadehavet, det satte vi ikke spørgsmålstegn ved. Vi satte ikke spørgsmålstegn ved de mange organer og de mange foreninger, som har talt så varmt og så stærkt for disse ting. Vi mener bare, at det saglige beslutningsgrundlag ville have været noget bedre, hvis vi havde ventet 2 år.

Det er i sig selv et godt formål. Fuglene er jo en meget vigtig del af den natur, som omgiver os, og vi er helt enige i, at vi bør værne om dem. Spørgsmålet er så blot, om man får det ønskede resultat ud af det.

I lovforslagets bemærkninger er der anført en del om fugletællingerne, der er udført af vildtbiologisk station på Kalø, og de viser klart en tydelig nedgang i fuglebestanden. Der er flere usikkerhedsmomenter i denne analyse, synes jeg, men det er i hvert fald klart, at man, allerede før man begyndte at tænke på at bygge diger, måtte konstatere, at der var en nedgang. I 1978 begyndte man digearbejdet, og før den tid havde man også konstateret en væsentlig nedgang, nemlig fra 100.000 til f. eks. 60.000. Lad det nu ligge, jeg understreger blot, at beslutningsgrundlaget burde man være sikker på, når man lavede et sådant indgreb, som en saltvandssø vil være.

Det må også fremhæves, at man fra tilsvarende arbejde i Holland har erfaring for, at fuglene vender tilbage igen. Så kan man sige, som fru Margrete Auken var inde på, at vi tager noget fra andre områder. Det har vi gjort, erkendt, ved dette. Så er spørgsmålet, om vi får det tilstrækkeligt tilbage igen ved

at lave en saltvandssø. I hvert fald må man sige – det er også fremhævet af flere ordførere – at man burde også foretage tællingerne nord for og syd for det fremskudte dige.

Man kan selvfølgelig nok teknisk lave et sådant bassin, og man kan også fylde det op med saltvand, men jeg vil gerne sætte spørgsmålstegn ved, om man også får en tilstrækkelig gennemstrømning af det saltvand, man pumper ind.

En ting, som er vigtigere end noget andet for os, er, at man ikke på noget tidspunkt og noget felt sætter spørgsmålstegn ved sikkerheden, og derfor er jeg meget enig i miljøministerens bemærkninger om bemærkningerne til lovforslaget. Vi vil selvfølgelig gerne arbejde videre i udvalget med dette, men vi mener, der er nogle ting her, som vi må have på plads.

Det er vigtigt, at vi nu under udvalgsarbejdet, som vi selvfølgelig vil gå positivt ind i, får alle disse mange usikkerhedsmomenter belyst og afklaret på en sådan måde, at vi, når vi træffer beslutning om dette projekts eventuelle gennemførelse, i hvert fald kan være sikre på, at vi har gjort det på en baggrund, som vi kan forsvare, ikke bare over for os selv og vores egne intentioner, men også over for den sønderjyske befolkning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det, der især kalder mig herop, er den tilbagevendende påstand om et enigt amtsråd. Jeg vil godt her understrege, at selv om det havde været et enigt amtsråd, mener jeg, at dette område tilhører os alle – ikke engang danskerne alene, som det er blevet sagt flere gange. Men det er jo ikke et enigt amtsråd, og selv om man har en tilbøjelighed til at se bort fra en mindre repræsentation – og jeg kan ikke rigtig forstå, at kristeligt folkeparti er så interesseret i, at man ser helt bort fra mindre repræsentationer – så har faktisk SFs medlem af amtsrådet hele tiden støttet saltvandsindtaget dernede, og der har været mange andre. De stærkeste kræfter for at få denne sø har dog været mennesker dernede, som har arbejdet mest intenst med det, og som også har givet os de oplysninger, som gør, at vi er knap så nervøse for også den eventuelle 10 cm's forhøjelse af diget mellem de to reservoirer. Jeg har endnu ikke hørt